Hikmet Risalesi – I

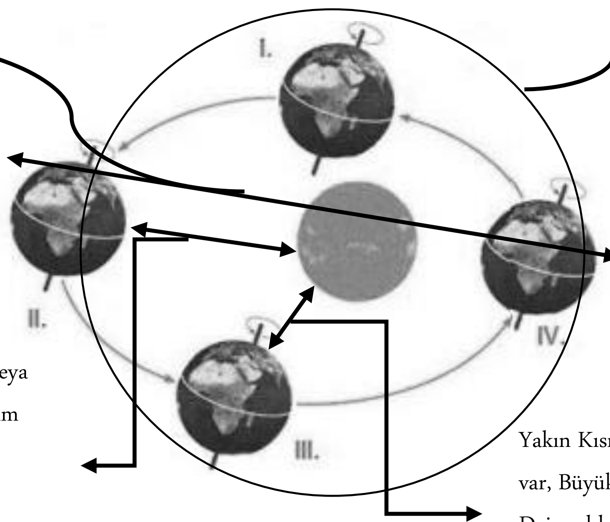
Ahmet Yıldırım

Hikmet Risalesi ya da Felsefi Çıkarımlar Üzerine Yazılarım

[Eliptik Yörünge Nedeni Üzerine]

[I]

Ağırlığı Fazla olan cisim, diğer cismi kendisinin ağırlık merkezine çekmeye çalışacak ve en fazla kendi yüzeyine çekecek sonuçta diğer cisim büyük kütleli cisme temas etmiş olacaktır, fakat küçük kütleli bir cisim hem fırlama hem de diğer cismin ağırlığının etkisinden dolayı eliptik hareket yapmak zorunda kalacaktır, Büyük bir cismin etkisine daha doğrusu yörüngesine aldığı kendisinden daha küçük kütleli bir cisimle yaptığı eliptik yörünge bu iki kütleli cisimle orantılıdır, daha büyük kütleli cisimler daha fazla çekime sahip olacağından eliptik yörüngedeki etkisine aldığı diğer kütleye göre değişecektir. Dolayısıyla cisimler yani göksel cisimler diyorum! İlk çıktığında doğrusal hareket yapıyor yani fırlıyor olabilir. Gezegenler veya diğer göksel cisimler doğrusal bir hareketle fırlamış olabilir ben buna "çıkış açısı" diyorum. Doğrusal çıkış açısıyla çıkan bir cisim, küçük kütleli bir cisim olsun ve büyük kütleli cismin yörüngesine çekilsin ve girsin, Küçük kütleli cisim hem doğrusal hareketini korumak istemesinden dolayı hem de büyük kütleli cismin zorunlu çekiminden dolayı ve o büyük kütleli cismin yörüngesine girmesinin sebebi olarak dairesel hareket yapmasından dolayı, Cisim Doğrusal ve Dairesel hareketin birleşimi olan eliptik yörünge yapar. Fakat şu da mümkündür ki; Büyük kütlenin yörüngesine giren cisim homojen ise yani kütlesi her yerinde eşit ise ve etkisine girdiği büyük kütleli cisim de homojen ise bu sebepten yörünge dairesel olacaktır, fakat küçük kütleli cisim büyük kütleli cismin yörüngesindeyse ve ikisi de homojen değilse yörünge dairesel ve doğrusal hareketin birleşimi olan eliptik yörünge olacaktır, şunu demek istiyorum; küçük kütleli cisim cisim kendi homojen olmayan kısımlarında diğer homojen olmayan büyük kütleli cisimle itme-çekme sebebinden dolayı eliptik bir yörünge sergiler, hafif olan kütle, büyük olan kütlenin yörüngesine girdiğinde homojen olmayan kısımlar birbirini iter veya çeker.

[II]

Eğerki bir cisim diğerinden kopup gelmişse o halde ilkin tek bir "şey" tüm maddelerin kendisinde bulunduğu hatta zamanın ve mekanın kendisinde bulunduğu tek bir şey olmalıdır ki buna tekillik diyorlar, asıl sormak istediğim şey şu; Büyük kütleli bir cisim etkisi altına aldığı küçük kütleli bir cismin kütlesinden daha az bir konuma gelirse bu sefer küçük kütleli olan cisim yavaşça küçülerek kendisinden daha küçük kütleye sahip olacak cismin yörüngesine mi sokacaktır? O halde yörüngenin çapı büyük ve küçük kütleli cismin kütleleri oranıyla orantılı olmalıdır, fakat bu oran nasıl bir oran olacaktır?

[III]

Belki de eliptik hareketin sebebi, küçük kütleli cismin büyük kütleli cismin çekiminde olması ve bu sebeple de küçük kütleli cismin büyük kütleli cisme temas etmek istemesinden dolayı olabilir, buradaki "istemeyi" harekete zorlanma olarak algılamalıyız, fakat uzayda sürtünme olmadığından dolayı bu yakınlaşıp uzaklaşma devam edecek yani sonuçta eliptik yörünge olacaktır, eğerki uzayda sürtünme olsaydı tüm cisimler bir müddet eliptik hareket yapacak ve en sonunda büyük kütleli bir cismin çekiminden dolayı ona temas edecek ve hareketini sonlandırarak o büyük cisme katılacaktı.

[Mantık Üzerine]

Ey aziz kardeşim! Mantık ilmi Akli İlimlerin başıdır ve ilimlerin izlediği yolun kendisidir mantık olmasaydı doğru çıktıları ilimlerden elde edemezdik. Ben mantığı şu şekilde tanımlıyorum: " İlimlerin doğruya ulaşmak için izlediği düşünme disiplini"

Ben mantığı doğuştan gelen bir disiplin Mantık İlmine de bu disiplinin doğru bilgisi diyorum, zira mantık Akıl sahibi varlıklar onu kullanmasa bile mevcutken Mantık ilmi sonradan öğretilebilir, o yüzden mantık ilmi kuralları sağlandığında sağlam muhakemeyi beraberinde getirir, Mantık bilinen şeylerin bilgisinden bilinmeyenin elde edilmesini sağlayan şeydir, ayrıca Akıl sahibi olan birine sorulduğunda onun mantık çerçevesinde vereceği cevapların türü şunlarla ilişkilidir;

1-)Tasarlamak

2-)Muhakeme etmek

3-)Neden,delil arama,Akıl yürütme

Mantık yürütürken düşünme zorunlu olur, mantık aklı kullandığında mantığın aradığı cevaba ya da "girdiye" göre "çıktı" ya da sonuç almak için mantık Akıl yürütmenin şu elemanlarını kullanır;

1-)Hayal gücü

2-)Bellek

3-)Hatırlama

4-)Sezgi

5-)Tasarlama

6-)Hesap yapma

7-)Algılama

Mantık, Akıl yürütmenin Hayal gücünü kullandığında zorunlu olarak matematik ve geometriyi ya da ikisinden birini kullanır zira hayal gücü dış dünyadaki düzlemin yansıtılarak Akılda yeni düzlemler meydana getirilmesidir böylece Yeni düzlem akılda biçim olur.

Mantık, hatırlamayı kullanınca önceki olaylardan meydana gelen sebep-sonuç zincirini şu anda konu aldığı ya da ele aldığı olayda kullanma girişimine başlar.

Sezgiyi kullandığında birçok ihtimali neden-sonuç zinciriyle değerlendirerek en iyi veya en olası ihtimali düşünür.

Tasarlama yaptığında dolaylı veya direkt olarak Hayal gücünü kullanır.

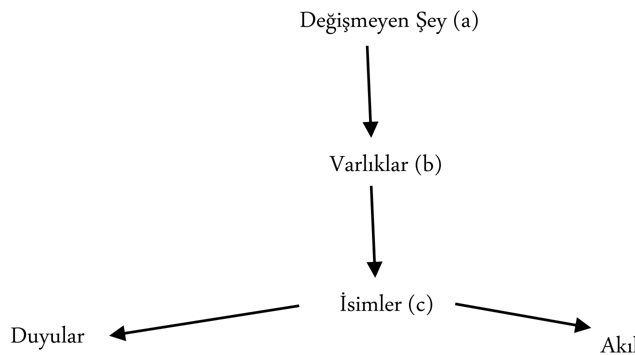
Hesap yapmada ise Matematiksel elemanları kullanır, zira hesap yapmada kullanılan Matematik ilmi diğer ilimler gibi tümevarımla değil tümdengeldiği için direkt olarak Kesin veya Kesine en yakın bilgiler veya çıktılar verir.

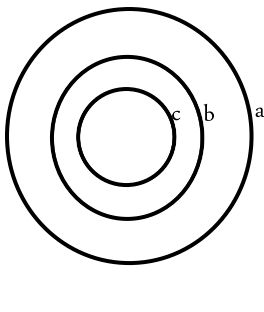
[Duyuların Bilgisi Üzerine]

[I]

Duyuların elde ettiği ya da duyularla elde edilen bilgi yanıltıcıdır zira “bilgi” ancak öğretilenden çıkarılan kavramdır, fakat duyu kişi üzerine zorunlu bir telkinden ibarettir doğumumuzdan itibaren bu zorunlu telkine maruz kalırız ve sözde gerçekliğimizi bu duyu organlarından gelen yorumlamalara göre belirleriz, ancak duyular bir tanıma ya da tanıtma aracıdır ve bu bilgi basamağının en alt kısmıdır zira bilgi, ilk olarak tanıma ya da tanıtma kısmından tasavvura dönüşür bu şekilde öğrenen kişi tanıdığı şeyi tasavvur basamağına ulaştırarak bilgiyi elde etme basamaklarını yavaş yavaş elde eder, Kişi tasavvur ettiğinde ya da ederken bile tanımayı kullanmak zorunda kalır, zira bilgiye ulaşırken bildiğimiz şeylerin daha doğrusu tanıdığımız şeylerdeki bir bağ yoluyla tanımadığımız şeyin bilgisini elde etmeyi amaçlarız dolayısıyla bilinmeyen her şey, bilinen araççılığıyla bilinir fakat her bilinen bizi bilinmeyene götürmez ki bu da duyuyla elde edilen bilgilerin açık verdiği noktalardan ve dayanaksız kısımlardan birisidir ve her bilinmeyenin onu kendisiyle bilebileceğimiz uygun bir bilineni vardır, kişi bu basamakları elde ederken mantık ilmini kullanmak zorundadır zira mantık insan zihninde hasıl olan bilgilerden elde edilecek bilgilere geçiş işlemlerinin, bu bilgilerin her türlü sınıflandırmasının öğrenildiği ilimdir. Duyuyla elde edilen bilgi konusuna tekrar gelelim de Duyuyla elde edilen şeye öğretme ve öğrenme denilemez zira bir kişi diğer kişinin hiç maruz kalmadığı ya da tanık olmadığı Duyguyu o kişiye aktarırsa bu kişiye o duyunun sözde bilgisini öğretmiş olmaz ancak o kişiye tanıtmış olur ve bu duyuya sahip olan kişi artık tanımış olur fakat öğrenmiş olmaz.

[II]

Değişmeyenin bilgisi altında bulunan Varlıkların
ve İsimlerin bilgisini kapsayıcıdır.

Akıl İsimleri anlar ve ardındaki manaları mantık yürüterek tek bir çatı altında birleştirme kabiliyetine sahiptir ve bu isimleri varlıklar sınıfında toplar.

Duyu organları İsimleri bilir ve İsimlerin Suretlerini bilir, fakat "Varlıklar" sınıfında toplama yetisine sahip değildir.

Duyular isimleri varlıklarda birden fazla sebeple toplayamaz zira duyulardan çıkan sözde bilgi isimlerdeki çokluk sebebiyle ve görünen dünyadaki Biçimlerin çok olması sebebiyle tek bir çatı altında toplayamaz zira Duyu organı doğada Sonsuz sayıda biçimden sonsuz sayıda gerçeklik elde edebilir fakat gerçek tek bir çatı altında toplandığında "Gerçek ya da Hakikat" adını alır, zira değişen biçimler birbirine göreceli de olabilir ve Süreklilik arz etmez, Diğer sebep Varlıklardaki isimlerin toplum tarafından İnanç veya adetlerden ötürü yanlış İsimlendirilmiş olmasıdır bu en zayıf kanıttır fakat göz önünde bulundurulmalıdır.

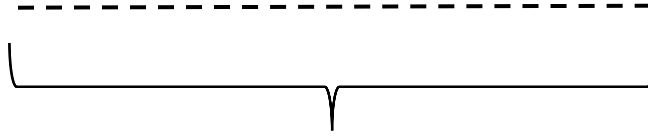
En Önemli ve bir diğer sebep ise Duyularda bilgiye erişecek kapasitede değildir zira duyular parçalı ve birbirinden ayrık ve birbirinden farklı bilgiler elde edeebilir, zira duyular görünen varlıklarda sadece Nesnesel biçimleri algılayabilir fakat Duyular kendi duyu organlarının yöneldiği biçimde Kişisel tecrübeler ortaya çıkarabilir, Koku duyusundan Sadece Kokan şeylerin hakikat olduğunu çıkartırız, Görme duyusundan sadece görebildiğimiz şeylerin hakikat olduğunu çıkartabiliriz, dokunma duyusundan sadece dokunabildiklerimizi hakikat sayabiliriz, fakat bu duyuların hepsi bile birbirini adeta yalanlar şunu demek istiyorum ; bir insan sadece koklayabildiği şeylerin gerçek olduğunu diğer insan da Sadece Görebildiği şeylerin gerçek olduğunu iddia eder, fakat bu iki insanın bilgilerini de gerçek veya "hakikat" olarak kabul edersek nasıl bir sonuç çıkar? Peki Bu iki insana da sorulmalıdır Görülen Şeylerle hakikati belirleyen kişiye göre Koklayabilmesine rağmen sadece görme duyusu keskin olduğu için onu hakikat olarak saymayacaktır, acaba sadece Görme duyusuna göre hakikati kendince belirleyen kişiye göre hem Kokusu olan hem de Görebildiğimiz bir şeyle karşılaşınca ne olacak? Bu sefer bilgi için bir değil iki farklı kaynak ortaya çıkmış olacak ve bu o kişinin aklını karıştıracak aynı Şey diğer insan için de denilebilir.

Bilgiye elde ederken tek güvenilir kaynağımız Akıldır, Akıl ise parçasız ve sürekli halde olmasından dolayı sürekli aynı bilgiyi verir, Aklın verdiği bilgi her zaman kapsayıcıyken, duyunun ya da duyuların verdiği bilgiler bilgi kapsanandır ve çeşitlidir ayrıca bu çeşitlilik kendi arasında insan örneğinde olduğu gibi birbirini olumsuzluyor ve birbiriyle çelişiyor.

[III]

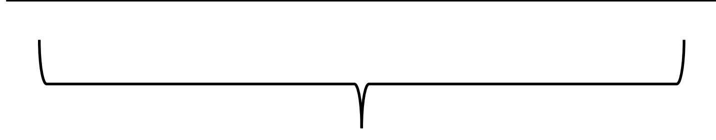
Duyu organıyla elde edilen bilgilere baktım ve şuna kanaat getirdim hepsi insanların sanı ve yorumlarından ibaret, bir kısım insan gerçekliği duyu organlarının birisine diğerleri de birden fazlasına yönelerek elde ettiğini iddia ediyordu bilgiye yönelik bu çoklu ifade sadece duyu organlarının insanları yanıltmasından ibaretti, durum böyle olmasaydı gerçekliği olmayan sözleri duyduğumuzda onları hayatımızın doğrusu kabul etmeliydik, gözlerimizle gördüğümüz gezegenlerin hareketinin yanıltıcı olduğunu akıl yoluyla bilmeden onların hareketini olduğu gibi algılamalıydık zira bazı gezegenler gözleme dayalı olunca sanki gezegen geriye doğru hareket ediyormuş gibi gibi gözükür halbuki gezegenlerin geriye doğru hareketi diye bir şey yoktur daha bu iki duyudan da darbeyi yedikten sonra dokunma duyusuyla gerçekliği elde ettiğini söyleyenlere baktığımda Dokunamadığımız fakat kokladığımız şeyleri de elemeliydik ve hakikat saymamalıydık, Dokunmaya çok güvenilmez zira Dokunma duyusu maddedeki biçimin Parçalarının büyüklüğüne göre değişir, kör olan birisi aynı yüzeye ve aynı ağırlığa fakat farklı maddelerden yapılmış küre şeklindeki cisimleri aynı zannedebilir, birden fazla duyudan tek bir hakikat çıkmadığı gibi bunlar süreksiz ve kesintili haldeydi, Nihayet akla geçtiğimizde tümdengelimi kullanarak kesin Kanaatlara ulaşabildik zira akıl kavramları tek bir hakikat altında toplar ve işte bu değişmez hakikate Bilgi ve Sürekli-Bütün diyorum.

Ve bilgiyi ararken farkettim ki bilgi ancak bütün ve sürekli halde olan varlığa yönelikti, akıl ancak bu varlığın bilgisini elde ettiğinde "Bilmiş" olurdu ya da Bilgiyi almış olurdu, zira bilgi süreksiz ve parçalı olanlara yöneldiğinde aslında duyular sahasının bilgisine erişmiş gibi gözükür, Halbuki böyle bir bilgi yanılgıdan ibarettir peki Neden?

Diyelim ki Tüm varlıklar duyularımızla
algıladığımız gibi parçalı bir çizgi gibi olsun,
Parçalar Siyah küçük çizgiler olsun ve arasındaki
boşluklarda Varlıklar arasındaki Kesintiler /
Boşluklar daha doğrusu Olmayan şeyler olsun.

Duyulardan elde edilen bilgilere göre her şey parçalıdır ve Varlık varolmayan boşluklar sayesinde Parçalı hale gelir, fakat parçaları olan varlıklar Hareketli olduğu halde parçalara sahip olur, fakat varlık olmayan boşlukta nasıl hareket ederek birleşsin ve Cisimdeki parçaları meydana gelsin? Zira Boşluk hareketi imkansız hale getirir çünkü cismin kendisi üzerinden yönelerek birleşeceği cisme gideceği bir Yüzey yok sadece Boş veya Yok, Duyulara göre ayrıca hem böyle mantığa aykırı bir bilgiye sahip oluyoruz hem de başka bir çelişki ortaya çıkıyor bu çizgiler sonsuza kadar gidiyor ve bütün değil sürekli değişiyor hem değişmesi hem de bütün halde olmadığı hem de sonsuza kadar gittiği için Bilgisi bize ulaşamıyor.

Bu da Akıl ile elde ettiğimiz Varlığın bilgisi Bütün
ve her yerden eşit Parçalanamaz ve sürekli

Böylece Aklın elde ettiği bilgi işte bu çizgi gibidir, Artık tek bir Basit varlıktan veya bilgiden bahsediyoruz Bütün olmasıyla bilinebilirlik kazanıyor sadece bütün değil ayrıca sabit çünkü arasında Boşluk yok ki hareket etsin? Her yeri dolu ve tam! Sabit olduğu için de bilinebilir ancak akıl bu sabitliği kavrayabilir zira hiçbir şeyi durağan hale getirmeden bilemeyiz bilgisi bize ulaşamaz imkansızlaşır çünkü, bu yüzden duyuların elde ettiği sözde bilgi de Hareketli ve kesintili olduğu için bilgisine ulaşamayız sürekli değişir ve hiçbir şey bilinemez hale gelir.

Ve bir kişi (Özne) bu değişmez bilgiye yöneldiğinde "Bilgi" ortaya çıkar ve bunu da zihin halindeki düşüncesiyle meydana getirebilir, öznenin algıladığı bilinç düzeyi oldukça önemlidir zira Tüm duyular aldatıcıdır neden aldatıcı olduğunu anlattım, Gördüğümüz Sözde değişen fakat hakikatte hiç hareket etmeyen nesnelerin veya varlıkların varlığa geliş sebebi de bu Değişmez varlığın bilgisinden tezahür eder zira Sınırsız Bütün sözde Sınırlıyı Sonsuza kadar Kapsar.

Hikmet Risalesi – I

Burada Tamamlandı

Ahmet Yıldırım

"Hakikatin aydınlığında her birimiz ışığa övgüler yağdırdık, aydınlığı kendi elimizle söndürdüğümüzde Hakikate Sövdük."

-Ahmet Yıldırım